

Dimecres XVIII de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 15,21-28): Jesús es retirà a la regió de Tir i Sidó. Una dona cananea, que era d'aquell territori, vingué a trobar-lo i es posà a cridar: «Senyor, Fill de David, tingues pietat de mi. La meva filla està endimoniada i sofreix molt». Jesús no li va tornar contesta. Els seus deixebles es van acostar i li demanaven: «Fes-la marxar: no fa més que cridar darrere nostre». Jesús els digué: «Únicament he estat enviat a les ovelles perdudes d'Israel». Però la dona vingué a prosternar-se davant d'ell i li deia: «Senyor, ajuda'm!». Jesús contestà: «No està bé de prendre el pa dels fills i tirar-lo als gossets». Ella digué: «És veritat, Senyor, però també els gossets mengen les engrunes que cauen de la taula dels seus amos». Llavors Jesús li respongué: «Dona, és gran la teva fe! Que es faci tal com tu vols». I des d'aquell mateix moment es posà bona la seva filla.

«Dona, és gran la teva fe!»

Mn. Jordi CASTELLET i Sala
(Sant Hipòlit de Voltregà, Barcelona, Espanya)

Avui sentim sovint l'expressió “s'ha perdut la fe”, i ho diuen persones que demanen a les nostres comunitats el bateig dels fills o la catequesi dels infants o el sagrament del matrimoni. Aquesta paraula mira el món en negatiu, té el convenciment que els temps passats foren millors i que ara som al final d'una etapa on no hi ha res de nou per dir, ni tampoc no queda res de nou per fer. Evidentment, es tracta de persones joves que, en la majoria dels casos, veuen amb un cert to de tristesa com el món ha canviat tant, des dels seus pares, que potser vivien una fe més popular, que ells no s'hi han sabut adaptar. Aquesta experiència els deixa insatisfets i sense capacitat de reacció quan, de fet, potser es troben a l'entrada d'una nova etapa que cal aprofitar.

Aquest passatge de l'Evangelí cospa l'atenció d'aquella mare cananea que demana una gràcia per a la seva filla, reconeixent en Jesús el Fill de David: «Senyor, Fill de

David, tingues pietat de mi. La meva filla està endimoniada i sofreix molt» (Mt 15,22). El Mestre en queda sorprès: «Dona, és gran la teva fe!», i no pot fer res més que actuar a favor d'aquelles persones: «Que es faci tal com tu vols» (Mt 15,28), tot i que no semblen entrar dins dels seus esquemes. No obstant, en la realitat humana es manifesta la gràcia de Déu.

La fe no és patrimoni d'uns pocs, ni és propietat dels qui pensen que són bons o dels qui ho han estat, que tenen aquesta etiqueta social o eclesial. L'acció de Déu precedeix l'acció de l'Església i ja l'Esperit Sant està actuant en persones de les que mai no hauríem sospitat que ens duguessin un missatge de part de Déu, una sol·licitud a favor dels més necessitats. Diu sant Lleó: «Estimats meus, la virtut i la saviesa de la fe cristiana són l'amor de Déu i del proïsme: no falta a cap obligació de pietat qui procura retre culte a Déu i ajudar el seu germà».